

ד. בכל יום מז' ימי הספירה צריכה להיות בודקת לכתחלה פעמים בכל יום, אחת שחרית ואחת סמוך לבין השמשות (טור בשם סה"ת וע"פ); ואם לא בדקה בכל השבעה אלא פעם אחת, לא שנוא בדקה ביום ראשון של השבעה או ביום השביעי או באחד מהאמצעים, מאחר שבדקה ביום שקדים השביעי ומצאה טהורה, עלו לה. אבל אם לא בדקה בכל הז', וביום השמיני בדקה ומצאה טהורה, אין לה אלא יום ח' בלבד ומשלמת עליו. וי"א שצריך שתבדוק ביום ראשון מהשבעה וביום השביעי, ואין להקל. והצדקה תהיה לאור היום ולא לאור הלילה (תל"ז נכ"ז והרשב"א נתיב), ונדעיד מהני אפילו לאור הלילה (כן משמע בנ"י).

ב. ביאור הגר"א | שם

[טו] וי"א כו'. עשה'ג וכ"ד תוס' שם ז' ב' ד"ה ר"א כו' ע"ש:

ג. באר הגולה | שם

יג. סמ"ג דכיון שלא נתברר הלכה כדברי מי ראוי להחמיר כדברי ר' חנינא שם וכ"כ בספ"ת (ואגור בשם תוספות פ"ק דביצה והגמ"יי בשם רמב"ן ורבי שמחה וש"ד ס"י"ח).

ד. דגול מרבבה | שם

ו. זה דעת הסמ"ג, וזה לשון הסמ"ג: והואיל ולא נתברר הלכה כדברי מי ראוי להחמיר כדברי ר' חנינא שלא יהיה יותר מחמשה ימים בין בדיקה לבדיקה, עכ"ל הסמ"ג. ואם כן אפילו לא בדקה ביום ראשון ובדקה האחד מימים האמצעיים וגם ביום השביעי גם הסמ"ג מודה שעלול לה ובלבד שעל כל פנים ביום שפסקה בדקה כדי שתפסוק בטהרה.

ה. נדה סח--טו.

מתני' ה"הוב והובו שבדקו עצמן ביום ראשון ומצאו טהור וביום השביעי ומצאו טהור ושאר ימים שבינתיים לא בדקו רבי אליעזר אומר הרי הן בחזקת טהרה ר' יהושע אומר אין להם אלא יום ראשון ויום שביעי בלבד ר' עקיבא אומר אין להם אלא יום ז' בלבד: גמ'

שבדקו עצמן יום ראשון ויום שמיני ומצאו טהור ושאר הימים לא בדקו

לרבי אליעזר מזה תחלתן וסופן בעינין והכא תחלתן איכא סופן ליכא או דילמא תחלתן אף על גב שאין סופן אמר רב ה"היא היא תחלתן אע"פ שאין סופן ורבי תנינא אמר תחלתן וסופן בעינין הכא תחלתן איכא סופן ליכא

ו. תוספות | נדה ז:

רבי אליעזר אומר הרי היא בחזקת טהרה. מכלן משמע אשה שפסדה ז' נקיים ונדקה יום ראשון ויום ז' ומלאה טהורה דחשיבי ספירה רק שבדקה עממה יום שפסקה בו לענכ והפסיקה בטובה ודוקא יום ז' אצל יום ח' לא וניחיה לכתחלה ונל' מועילן וגריסה לנדוק בכל יום:

בדיקת שבעה נקיים

ח. שו"ע יו"ד | סימן קצ"ב

א. תבעוה לינשא ונתפייסה, צריכה לישב שבעה נקיים, בין גדולה בין קטנה, ואפילו בדקה עצמה בשעת תביעה ומצאה טהורה, שמא מחמת חימוד ראתה טיפת דם כחרדל ולא הרגישה בו. ומונה ז' ממחרת יום התביעה ואינה צריכה הפסק טהרה, שאף על פי שלא בדקה ביום התביעה להפסיק בטהרה, מונה מיום המחרת ז' נקיים. ומיהו צריכה בדיקה תוך ז' (כל יום לכתחלה צ"י בשם הר"ש וצ"ח שג"כ דעת רמ"ן). מיהו דביעבד אש לא צדקה עממה רק פעם אחת תוך ז' סגי (צ"י והאחרונים).

ש"ך

ב ומיהו צריכה כו' - ז"ל בית יוסף ולדעת הרא"ש לכתחלה מיהא צריכה לבדוק בכל יום מהז' ומיהו דביעבד בפעם אחת שבדקה תוך שבעה סגי דלא עדיפא מרואה ודאית עכ"ל, ונראה דר"ל דלא עדיפא מרואה ודאית ז"ס"ל להרא"ש לקמן סימן קצ"ו דסגי דביעבד בבדקה פעם אחת תוך ז' ולפי זה לדין דק"ל התם סקיף ז' דלא סגי אלא בבדקה ביום א' וביום ז' ה"ה הכא אבל אין נראה כן דעת הרב והאחרונים אלא נראה דסבירא ליה להכא כיון דלא ראתה ודאי עדיף טפי:

(ו) ראשון מהשבעה - ע"י בדגמ"ר שכתב דאפילו לא בדקה ביום ראשון ובדקה באחד מימים אמצעים וגם ביום שביעי גם הסמ"ג מודה שעלול לה ובלבד שעכ"פ ליום שפסקה בדקה כדי שתפסוק בטהרה ע"ש וע"י בספרו תשובת נודע ביהודה נתיינא ח"ד סי' קכ"ח כתב שם דדוקא ראשון ושביעי בעינין אבל אם בדקה דרך משל בראשון ובשלישי לא מהני ואינה יכולה לטבול בשביעי ואם אח"כ שוב לא בדקה עד עשירי אין בידה אלא עשירי אבל אם בדקה אח"כ בתשיעי טובלת לערב דדל יום א' מהכא הרי בדיקת ג' וט' נחשב ראשון ושביעי ואפילו בדקה בשמיני דהיינו שבדקה בראשון ובשלישי ובשמיני טובלת לערב ומצטרף השמיני עם הראשון ואף שיש בין שמיני לראשון יותר מה' ימים השלישי מצרפם ע"ש ומזה מוכח דאם לא בדקה בראשון רק באחד מימים אמצעים ובשביעי לא מהני דלא כמ"ש בדגמ"ר וע"ש:

(ז) וביום הז' ואין להקל - [עיי' בתשו' חתם סופר סי' קע"ח שכתב דביעבד שכבר לנתה אצל בעלה יש להקל אך כ"ז בבדקה בודאי בא' או בז' אבל אם לא בדקה בהם רק מאחד מהאמצעים יש לחוש אפילו דביעבד ע"ש]:

ט. בדק הבית | על תורת הבית שער ז, ה

בענין ספירת שבעה נקיים, כתב המחבר דכל היכא דפסיקא בטהרה סגי לן שבדקה ביום ראשון של ז' נקיים אעפ"י שלא בדקה בסופן או שבדקה בסופן אף על פי שלא בדקה בתחילתן. ואם בדקה באמצעיתן כתב המחבר שהיה ראוי לומר דמהניא וראוי ללמוד דבר זה ממדיקות הסוף השתא הפסיקה טהרה ולא בדקה עד סופן טהורה בדקה באמצע לא כ"ש ע"כ. ודבריו תמוהים דאנן שבעה נקיים ספורים בעינין בשלמא כי איכא תחילתן או סופן איכא למימר דסליק לז' ספורים דכי איכא בתחילתן ז' ספורים גרידי בתריה וכי איכא סופן איכא למימר דבז' ספורים דלקמיה גרידי בתריה אבל בדקה דבאמצע זיל הכא ליכא ז' ספורים וזיל הכא ליכא ז' ספורים ומהאי טעם ליכא למיגמר בדיקת זבה מבדיקת נדה ולעולם בזבה בעינין סופן או תחילתן בר מההיא בדקה דהפסיקה בטהרה. בענין בדיקת חורים וסדקים, יפה כתב החכם דכל היכא דבעינין בדקה בעינין בדקה חורין וסדקין.

י. משמרת הבית | על תורת הבית שער ז, ה

אמר הכותב: מה נעשה לו וינוח לבבו ולא יתמה כל כך וצל ההרים היא הואה כאנשים. באמת כך נראה מן הדעת דאנן לאו ספורים לפנינו בעינין כר"ע וכו' יהושע אלא שתספור ז' מוחזקין בטהרה כר"א, וכדקתני הזב והזבה שבדקו עצמן ומצאו טהור ויום השביעי ומצאו טהור ושאר הימים לא בדקו הרי אלו בחזקת טהרה. ואם בדקה בראשון לבד ושאר הימים לא בדקה אין כאן בדיקת שבעה ספורים אלא מדין חזקת טהרה וכן כשבדקה בשביעי ושאר הימים הראשונים לא בדקה אין הראשונים ספורים אלא מדין חזקה דכל שהפרישה בטהרה ובסוף הז' מצאה טהור חזקה שכולן יצאו בטהרה וכיון שכן כל שכן כשבדקה באמצע דיום האמצע הוה ליה לקודמין כבודקת בסופן ולאחרונים כבודקת בתחלתן דאטו משום דבדיקת האמצע קרובה לשני הקצות מיגרע גרעא וגרידה שאמרו לא ידענו מה היא. הגע עצמך אם בדקה בתחלתה ובאמצע לפי דבריו לא עלתה לו בדקה שבדיקת הראשון אין נגריים אחריה כל השבעה ספורים שהרי בדיקת האמצע באה וגרעה, אלא טעמא דדידה טעמא דחוכא הוא. והראב"ד ז"ל כן פסק דבדיקת האמצע תועיל וכן פסק גם הרמב"ן ז"ל זה לשונו: בדקה ביום ראשון ושוב לא בדקה טהורה וכן אם בדקה ביום השביעי או באחד מן השבעה ושוב לא בדקה הרי זו בחזקת טהרה שהרי בדקה והפסיקה קודם לכן ע"כ והוא שמשתבח ואומר כן אומר אדונינו מורי רבנו משה ז"ל, היאך הוא חולק על ישיבתו, אלא באמת אינו בקי בדברי הרב כלל אלא שהוא משתבח בהן לשבר אזן הנערים: